

Χρειάζονται μπουρλότα

ΤΗΝ ἡγεσίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐπέκρινε ἓνας πολιτικός, διὰ τὴν ταπεινοτικήν ἐξέληξιν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Ἱμια καὶ ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΕΘΑ κ. Χρῆστος Λυμπέρης τοῦ ἀπήντησε μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

"Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον ἐν λιμένες καθήμενον καὶ πελάγιον σαλεύοντα τὴν τέχνην ἐπιδείκνυσθαι". (Χρυσόστομος)

...Μέ κροτίδες καὶ κριτική καναπέ, δέν ἀναμορφώνεται ὁ τόπος. Χρειάζονται μπουρλότα, νά γκρεμίσουν τὸν κακὸ ἐαυτὸ μας.

Ἡ πατρίδα εἶναι πάνω ἀπὸ φίλους καὶ τὸν ἐαυτὸ μας.

"Ἄς ἐμπιστευόμεθα τοὺς πελαγίστους πού σαλεύονται" (Ἑστία 21-2-19).

Παραλάσσοντας τ' ἀνωτέρω καθαρὰ λόγια καὶ μεταφέροντας τα εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά πράγματα, δυνάμεθα νά τονίσωμεν ὅτι, δέν εἶναι "ἴσον", νά ἐπικρίνουν, οἱ "Ναιναῖδες" ναῦτες πού τό καράβι τους εἶναι μονίμως μέσα εἰς τὰ δεσποτικά λιμάνια, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται, μέ τοὺς "σαλεύοντας" μέσα εἰς τό πέλαγος τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἔχοντας ὡς πρωτοπόρους τοὺς Ἀγίους Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ νά γκρεμίσουν τό κακὸ, ὅπου καὶ ἐάν τό εὔρουν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάνω ἀπὸ φίλους καὶ τὸν κακὸ ἐαυτὸ μας. "Οἱ πελαγήσιοι πού σαλεύονται", "ἐν πνεύματι Ἀγίῳ", εἶναι ἀξιομίμητοι, ἔστω καὶ ἐάν ἔχουν καὶ αὐτοὶ κάποιες μικρὲς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, διότι ὄντως "οὐδεὶς ἀναμάρτητος".